

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/152/2016
Identifikačné číslo spisu: 1111244999
Dátum vydania rozhodnutia: 22.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1111244999.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Mgr. M.P., bývajúcej v E., zastúpenej advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, IČO: 35955341, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, IČO: 30844789, o náhradu škody, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25 C 220/2011, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2015 sp. zn. 14 Co 453/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 12. marca 2014 č.k. 25 C 220/2011 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala náhrady škody, za ktorú podľa jej názoru zodpovedá žalovaná v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Žalobkyňa podala proti tomuto rozsudku odvolanie.

2. Okresný súd Bratislava I uznesením z 9. júna 2014 č.k. 25 C 220/2011-208 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 € [položka č. 7a Sadzobníka, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.)]. Aj proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

3. Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. marca 2015 sp. zn. 14 Co 453/2014 uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 9. júna 2014 č.k. 25 C 220/2011-208 potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.).

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie s tým, že jej odvolací súd odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo potvrdil prvostupňové uznesenie, ktoré jej uložilo povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, i keď zákon č. 71/1992 Zb. s podaním jej odvolania nespája vznik poplatkovej povinnosti. Žalobu v prejednávanej veci podala totiž v čase, keď

konanie o nej bolo ex lege (vecne) oslobodené od súdnych poplatkov. Toto oslobodenie sa vzťahuje na konanie ako celok (teda aj na odvolanie) a trvá až do právoplatného skončenia konania.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu, ktorým dovolateľ prejavuje vôľu, aby bol uskutočnený dovolací prieskum.

5.1. Dovolanie podané do 30. júna 2016, v prípade ktorého podľa vtedy platnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania (napr. pre nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania uvedenej v § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.) ani pre odmietnutie dovolania (napr. z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p.) vyvolalo procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

5.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy bol daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

6. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 5.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní, sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery prijaté v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

7. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

7.1. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, dovolanie ale nesmeruje proti uzneseniu so znakmi uznesenia, proti ktorému bolo dovolanie prípustné podľa § 239 ods. 1, 2 O.s.p.

7.2. Prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nebola spôsobilá založiť namietaná vada spočívajúca v odňatí možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Najvyšší súd už v uzneseniach sp. zn. 3 Cdo 102/2015, 3 Cdo 103/2015, 3 Cdo 174/2015, 3 Cdo 536/2015, 3 Cdo 688/2015, 3 Cdo 828/2015, 3 Cdo 978/2015, 3 Cdo 979/2015, v ktorých išlo o skutkovo a právne obdobnú vec a žalujúcu stranu zastupovala tá istá advokátska kancelária, uviedol, že „samotným vyrubení súdneho poplatku sa účastníkovi neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať“.

7.3. Za dôvod zakladajúci v danej veci prípustnosť dovolania nebolo možné považovať ani nesprávne právne posúdenie veci (viď viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu - najmä R 54/2012, ako aj rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011,

7 Cdo 26/2010, 8 ECdo 170/2014, 3 Cdo 41/2016, 3 Cdo 129/2016).

8. Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

9. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.